

Topic discussion:

Subject will include- may one move merchandise or samples?

If one plans on return a garment, does it become muktzeh?

How about moving a passport that is on his couch, that one needs the spot?

There is a category of Muktzeh known as "Muktzeh Mahamat Hesron Kis"-items that are Muktzeh because of their value. These items may **not** be handled for their designated use, because they are prohibited, yet the owner will not use them for any other conceivable permitted use, because of their value. It is prohibited to handle items in this category of Muktzeh for any purpose- whether for a permitted function, for its place or to protect it.

Introduction to the Laws of Muktzeh

כתב הרמב"ם (הלכות שבת פרק כד) וזו לשונו: אסרו חכמים לטלטל (להזיז) מקצת דברים בשבת כדרך שהוא עושה בחול, ומפני מה נגעו (גזרו) באיסור זה, אמרו, ומה אם הזהירו נביאים וצוו שלא יהיה הילוכך בשבת כהילוכך בחול, ולא שיחת השבת כשיחת החול, שנאמר, "ודבר דבר", קל וחומר שלא יהיה טלטול בשבת כטלטול בחול, כדי שלא יהיה כיום חול בעיניו, ויבוא להגביה ולתקן כלים מפינה לפינה, או מבית לבית, או להצניע אבנים וכיוצא בהן, שהרי הוא בטל ויושב בביתו ויבקש דבר שיתעסק בו, ונמצא שלא שבת, ובטל הטעם שנאמר בתורה "למען ינוח".

The Rambam (Chapter 24 of Hilchot Shabbat) writes: "Our Sages prohibited moving certain objects on Shabbat the way one generally would during the rest of the week. The reason for this prohibition is because the Sages said that if the prophets commanded one to make sure the way one walks and speaks on Shabbat does not resemble the way one walks and speaks during the rest of the week as the verse states, 'Or to speak your [mundane] words'. Certainly then, the objects one carries on Shabbat should not be the same as the objects one carries during the rest of the week so that Shabbat should not appear as a regular weekday in one's eyes, lest one come to pick up and fix different items from corner to corner and from house to house or hide rocks and the like, for as one sits idly in one's house, one will surely look for something to do and one will then not have rested on Shabbat and he will have transgressed the Torah's commandment of, 'In order that [you] should rest.'"

It is clear from the words of the Rambam that the prohibition of Muktzeh is a rabbinic decree, for the Sages understood that if one would be permitted to carry any object on Shabbat, this would lead to an extreme disrespect of Shabbat in that one will exert much effort in arranging one's possessions on Shabbat and there will be no distinction between Shabbat and the rest of the week, thereby causing one not to fulfill the Mitzvah of resting on Shabbat as the verse states, "In order that you should rest." Thus, our Sages decided to forbid moving Muktzeh objects on Shabbat.

טעם נוסף כתב הרמב"ם, שכאשר יטלטל אדם בשבת כלים שמלאכתן לאיסור (כגון מעדר ומגריפה, שעושים בהם מלאכה אסורה בשבת), אפשר שיתעסק בהן מעט ויבא לידי מלאכה. ואיסור עשיית מלאכה בשבת הוא איסור חמור מן התורה ועל כן נכון להרחיק את האדם מאיסור זה. עוד כתב הרמב"ם טעמים נוספים לאיסור מוקצה. והראב"ד נחלק על עליו, וכתב טעם אחר לאיסור מוקצה. אולם אין כאן המקום להאריך בכל אחד מן הטעמים שהוזכרו בזה.

The Rambam writes an additional reason for this enactment is that if one were to move tools used for forbidden work on Shabbat (such as a rake or shovel which are tools used for types of works that are forbidden on Shabbat), one might come to use them slightly and perform a forbidden type of work on Shabbat. The prohibition of performing forbidden work on Shabbat is very grave indeed and it is thus proper to distance the public from doing so. The Rambam writes other reasons for the prohibition of Muktzeh as well. The Ra'avad disagrees and writes a different reason for the prohibition of Muktzeh. However, this is not the place to go into detail about all of the different reasons behind this issue.

אפיקמויזין בשבת ורב ששת התם לאו

אורחיה הכא אורחיה אמר רב ששת מנא

אמינא לה דתנן מחם של יד ליפול בה את

הקוץ ורב נחמן התם פקיד הכא לא פקיד: בותני קנה של זיתים אם יש קשר בראשו

מקבל מומאה ואם לאו אין מקבל מומאה

"בין כך וְבין כך נימל בשבת: גמ' אמאי

פשומי כלי עץ הוא שבופשומי כלי עץ אינן

מקבלין מומאה מ"ם סדומיא דשק בעינן תנא

משמיה דר' נחמיה יבשעה שמהפך בזיתים הופכו ורואה בו: מתני' מר' יוםי אומר

יכל הכלִים נישלין יחוץ מְן המסר הגדול

יאוכלא דקצרי כיתד של מחרישה דמיא יי

אמר אביי החרבא דאושכפי וסכינא דאשכבתא

וחצינא דנגרי כיתד של מחרישה דמי ת"ר

יבראשונה היו אומרים שלשה כלים נימלין

בשבת מקצוע של דבילה וזוהמא ליסמרן

של קדרה וסכין קמנה שעל גבי שלחן

התירו וחזרו והתירו וחזרו והתירו עד שאמרו

אמר ר"נ האי

ויתד של מחרישה: גמ'

א) וחולין כה.ן, ב) לפיל פג: ח וחונין כה, ו, 20 נעיל פג: חנינה כנ: מנחות לו: ובסרות לה, 10 ובמטלה שבמטלות ליתה ר' יומי חומר וכן מוכח מסוציה לקמן קט. ע"ש הבל בעירובין לה, היתה סבר לה יוסי דחמר כל הכלים כיטלין וכו' ול"ע וכן ברי"ף ורח"ש חיתה ר' יוסי חומר כל הכלים וכו"ן, ד) לקמן קני. <u>שירובין לה,</u> ד) גו" הערוך בערך אבל אובלא וע"ש פירושו אופניסו, וו ותוספ' פט"ון 0 ו<u>לעיל קכג. לקמן</u> קכ<u>ר</u>ן, 0 בילה יא. ומיספ" בילה פ"ח, מ) ו<u>מי תום ב"ק</u> לד: ד"ה בימין, י) מנחות נו. כ) פסחים סר. ל) ול"ל ר'

תורה אור השלם 1 בַּיָמִים הָהַמָּה רָאִיתִי בִיהוּדָה רְרְכִים גתוֹת בַשׁבָּת וִמְבִיאִים הָעַרמוֹת ועמסים על החמרים ואף ין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם

ט ולקמן קמו: ג ם ווע"ע

תום' מנחות לנ. ד"ה לא סדור

הגהות הב"ח (ח) תום׳ ד"ה לח סידור וכו' דחץ שבות. נ"ב ע"ל פרק המלניע דף לה בתום' ד"ה שרא זילחא:

גליון חש"ם תום' ר'ה לא וכר אשכחן

> לעזי רש"י הקרקע). דולויר"א [דולידויר מעצר (מעין גרזן).

רבינו חננאל (המשך) גחלים ומקטרם בנפרית הכלים ללבנם. אמר אביי חרבא דאשכפתא, וסבינא השכבתא והצינא דנגרי כיתד של מהרישה דמו ואסור לטלטלם. חרבא דעומורמי עוואל של שכם **אפיקטויזין.** להקיא. שותה משקים ומקיא ולא לרפואה אלא להריק את מעיו שיוכל לאכול ולשתות מ[היום] הרבה כדאמרי' בפרק חבית 9. ואט"ג דלא גזור בה משום שחיקת סממנין דהא לאו לרפואה היא אסור משום דמתקן גברא: הכא חורחיה. והרי הוא כמי שמאכילו

ומשקהו: ליטול בה את הקוץ. אלמא סהוני גברה במידי דלחו לרפוחה דליכא משום שחיקת סממנין שרי: פקיד. הקון הזה חינו מחובר בו אלא מופקד ונתון שם והולאה זו אינו תיקון: הכח לח פקיד. ודמי למלחכה שמסדרן ומכניסן למקום חבור: מתני' קנה של זיתים. לאחר מסיקתן לובר במעטן ושמנן מתחסף בתוכן ונוח לנחת ויש לו קנה להפכן בו ולבדוק אם כמרו כל נרכן ומגיען לבית הבד: אם יש קשר בראשו. כעין פקק של קנה קולמום: מקבל טומחה. דכלי הוח לפי שעב ברחשו קלת: ואם לאו. לא דמי לכלי. ובגמ' מפרש לה: נכן' ואמאי. כי יש בו קשר ברחשו נהי נמי דקשר משוי ליה מכח מיהו פשוטי כלי עץ הוח שחפילו חלול הוא אין חללו עשוי לקבל כלום: הופכו ורוחה. בחלל רחשו שמשתייר שם ע"י שהוא פקוק בקשר מן השמן הזב מן הזיתים ובודק בו אם הגיעו לעצור וזו היא לו קבלה בחלל שלו ואם לאו שאין קשר בראשו אין השמן נראית שם מפני שאינו פקוק וכולו חלל הלכך לאו לקבל הוא עשוי והוי פשוטי כלי עד וביו כר וביו כר ניטל בשבת דהח כלי הוח להפוד בו זיתים: בזתבי' מסר הגדול. מגירה גדולה שעשויה לקלון קורות: ויתד של מחרישה. הוא כלי גדול העשוי כסכין שבו עושין חרין של תלם המענה קולטר"א בלע"ז. דהנד הפיד עלייהו ומייחד להם מקום דלה חזו למלחכה החרת: גמ' חוכלה דקלרי. כלי נחושת העשוי כנפה נקבים נקבים והוא של כובסים ונותנו על הבגדים ומזלף בו המים עליהן. וי"מ שמגמרין מוגמר מתחתיו והבגדים מונחין עליו ומתגמרין דרך הנקבים: חרבא דאושכפי. סכין של רלענין: וסכינה דהשכבתה. סכין של בית המקולין שהקלבין מקלבין בו בשר: חלינת. דולויר"ת. כל הני קפדי עלייהו משום דמפגמי ומקלי להו בידים: ג'

וסבינא דאשכבתא. פירש בקונטרס סכין שהקלבים מקלבין בה בשר וי"מ סכין ששוחטין בה שמקפיד שלא תיפגס

ויש ליזהר שלא לטלטלו אפי' ללורך גופו דהוי כיתד של מחרישה דאפי' ר"ש מודה כדאמריכן בסוף מכילתין (דף קכו.):

מקצוע של דבילה. לא חשיב אלא כלים דלאו בני קיבולא דהא פשיטא דכוסות וקערות

וללוחיות היו מטלטלין: איתיביה אביי מדוכה. בסלמח לדידי מוקמינן ללורך

מקומו וה"מ לשנויי כר' נחמיה כדשני לעיל ואביי נמי הוה ידע דהא משני ליה רבה הכי לעיל אלא פריך לרבא אולי יאמר תירוז אחר ורבא לא בעי לשנויי כר' נחמיה דלית הלכתח כוותיה ורבה דמשני ליה כר' נחמיה משום דמשמע ליה אין מטלטלין אותם בשום ענין: הכא גמי מחמה לצל. והא דנקט לקנב עליו בשר אע"ג דללורך גופו ומקומו כמי שרי לאשמעינן דאפילו בהא פליגי ב"ש דלה שרו מחמת שמחת יו"ט:

לא סידור קנים. אע"ג דאין שבות 🕅 במקדשב כמה שבותים "אשכחו במקדם ששגזרו פעמים לנורך כי הכח בקנים ומקלות לפי שהיו מחללים את תשבתי: שהרי היא ככל הכלים. אע"ג ככל הכלים כעין כוסות וקערות:

דהודם התרת כלים נשנית איכא למימ'

כל הכלים נימלין בשבת חוץ מן מסר הגדול ויתד של מחרישה מאי התירו וחזרו והתירו וחזרו והתירו אמר אביי התירו דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו וחזרו והתירו דבר שמלאכתו להיתר לצורך מקומו וחזרו והתירו דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו אין לצורך מקומו לא ועדיין בידו אחת אין בשתי ידיו לא עד שאמרו כל הכלים נימלין בשבת ואפי' בשתי ידים א"ל רבא מכדי התירו קתני מה לי לצורך גופו מה לי לצורך מקומו אלא אמר רבא יהתירו דבר שמלאכתו להיתר בין לצורך גופו ובין לצורך מקומו וחזרו והתירו מחמה לצל וחזרו והתירו דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו אין מחמה לצל לא ועדיין באדם אחד אין בשני בני אדם לא עד שאמרו כל הכלים נימליו בשבת אפילו בשני בני אדם "איתיביה אביי מדוכה אם יש בה שום מטלטלין אותה ואם לאו אין ממלמלין אותה הכא במאי עסקינן מחמה לצל איתיביה ייושוין שאם קצב עליו בשר שאסור למלמלו הכא נמי מחמה לצל אמר ר' חנינא יבימי נחמיה בן חכליה נשנית משנה זו דכתיב יבימים ההמה ראיתי ביהודה דורכים גתות בשבת ומביאים הערימות אמר ר' אלעזר קנין ומקלות גלוסמרא ומדוכה כולן קודם התרת כלים נשנו קנין דתנן "לא סידור הקנין ולא נמילתן דוחה את השבת מקלות דתנן סחמקלות דקין חלקין היו שם ומניחו על כתפו ועל כתף חבירו ותולה ומפשים (אמר) רבי אלעזר ארבעה עשר שחל להיות בשבת מניח

"א א מיי' פכ"ו מהל' שבת <u>הלכה ז:</u>
יב ב מיי' פ"ח מהלכום ב ב מיי פת מהכנום כלים הלכה :: יג ג מיי שם פ"ב הל"ב: יד ד ה מיי פכ"ה מהל' שבת הלכה ען סמג לחון

סה טור ושו"ע או"ה סימן בה מעיף א: בה ו מיי שם הלכה ג מוש"מ שם מעיף ג ד: בה ז מיי פ"ה מהלכות

תמידין ומוספין הלכה יז ח מיי' פ"א מהלכות ק"פ הלכה יד:

מוסף רש"י

יוסי אומר כל הכלים יינסי אומר כל הכלים
ניטלין, השל
מלוסל (2011 2012). הרץ כן
מספר הבדרל, מניסלין, השל
מלומפין (לקר כה פלים).
מושקט ממתח חסוון כים
מיומן בשור מספר מכון
מיום
מיומן בשור מספר מלול
מיומן לל
מיומן בל
מיומן בל
מיומן בל
מיומן בל
מיומן
מיומ להגב עליו בשר ביו"ט. שאם נקגב עניו בשר. שאם קצב עליו בשר. שעסה לגיורך שמחת יו"ט, שאסור לטליו. זהחי דקשרו ב"ה משום שמחת יו"ט קשרו ב"ה הלמח משום דעלי מלחכם למתר לבחים לכתיסת טרגים לחיסור וטיסני וקליפת עלים לעבד בהן טורות אסור (<u>צעיצ</u> <u>פבג</u>). מקלות דקין חלקין. מהולקין, מפוללות קליפתן (<u>פסחים סד</u>).

מוסף תוספות

א. ואין משמשין אלא דברים אחרים. פוס' ב. (ש)[ו]איסור ביחים. טלטול טלטול אינו שבות. ריטנ"א. ג.בענין הוצאות שבת, הפריזו בגזירתם לגזור טלטול אף במקרש. ריטכ'א.

רב ניסים גאון

בשעה שמהפך בו זיתים הופכו ורואה בו. בגמ׳ דבני מערכא גרסי דבי ר׳ ינאי כו זיתים כיצד הוא יודע אם היה מלוכלך במשקה דוע שנגמר מלאכת המעטן

 A large saw is one that is used to cut through beams. A colter is the large knifelike part of a plow that cuts into the ground to make furrows. These utensils are not fit to be used for other purposes [because they might be ruined]. Since the owner is particular about them, he designates a place for storing them, thus setting them aside and rendering them muktzeh (Rashi; see 123a note 6).

R' Yose teaches that every utensil may be moved — at least in some instances — except one that is set aside by its owner because of potential monetary loss (מוקצה מחַמת הַסרוֹן בִּיס). [The two items he listed are merely examples of such utensils.] However, R' Yose does not dispute the fact that there are restrictions on the movement of other utensils. For example, a forbidden-use utensil may not be moved other than for the sake of a permissible use or for the sake of its place (see Ramban, Rashba and Ritva MHK ed. above, 122b).

10. The launderer's riddle was a perforated copper vessel from which the launderer would pour water on clothing to rinse it. Others explain that clothes would be placed upon the riddle while incense was burned beneath it, and the scent would reach the clothing through the perforations (Rashi; cf. Rabbeinu Chananel). [Launderers were particular that their riddle not be used for any other purpose.]

Mishnah בָל הַבֶּלִים נִיטָלִין — R' Yose says: בָּל הַבֶּלִים נִיטָלִין — All utensils may be taken on the Sabbath, חוץ מִן הַמַּסָר הַגָּדוֹל וְיָתֵד שֶׁל מַחֲרֵישָׁה — except for a large saw and a colter. [9]

Gemara The Gemara lists other utensils that are subject to the Mishnah's rule:

אָמַר רַב נַחְמָן — Rav Nachman said: אָמֵר שָׁל מַחֲרֵישָׁה דָּמְיָא הַבְּצָרֵי בְּיָתֵר שֶׁל מַחֲרֵישָׁה דָמְיָא — Rav Nachman said: אָמֵר אַבַּיי בְּיָתֵר שֶׁל מַחֲרֵישָׁה to a colter and is therefore totally muktzeh. אָמֵר אַבַּיי — Abaye said: חַרְבָּא דְאוֹשְׁבָּפֵי — A tanner's knife, וְחַבִּינָא דְּעַשְׁבַּרְתָּא — a butcher's knife הַמִי — and a carpenter's adze בְּיָתֵר שֶׁל מַחֲרֵישָׁה דָמִי — are similar to a colter and are muktzeh. הווו

The Gemara discusses the origin of the Mishnah's rule:

תנו רָבֶּנָן — The Rabbis taught in a Baraisa: בָּרְאשׁוֹנָה הָיוֹ אוֹמְרִים שְׁלֹשָׁה בֵּלִים נִיטָלִין בְּשַׁבָּת - The Rabbis taught in a Baraisa: מַּקְצוּעַ שֶׁל — ORIGINALLY, THEY SAID that only three utensils may be taken on the sabbath — מַּקְצוּעַ שֶׁל — The Knife used for cutting a cake of pressed figs, דְבִילָה — דְבִילָה — The Ladle used for skimming foam off a pot, וְסַבִּין קְטַנָּה שֶׁעַל גַּבִּי שֻׁלְחָן — And a small table-Knife. רבו הַתִּירוּ וְחָוְרוּ וְהִתִּירוּ וְחָוְרוּ וְהָתִירוּ וְחָוְרוּ וְהַתִּירוּ וֹחָוְרוּ וְהָתִירוּ הַבּלִים נִיטָלִין בַּשַּבָּת חוּץ מִן מַסֶּר הַגָּרוֹל וְיָתֵר שֶׁל מַחֲרִישָׁה — All utensils may be taken on the sabbath except for a large saw and a colter. [13]

11. People are particular not to use any of these cutting utensils for ordinary purposes, lest their blades be nicked. Thus, the owners actively set them aside from Sabbath use, rendering them muktzeh (<u>Rashi</u>).

The translation of סְבֵּינָא דְאַשְׁבְבְּתָא as a butcher's knife follows <u>Rashi</u>. <u>Tosafos</u>, however, interpret it as a <u>slaughtering</u> knife, which is disqualified from use if it is nicked. According to this interpretation, ordinary butchers' knives are not <u>muktzeh</u>. See also <u>Orach Chaim</u> 308:1.

12. As the Gemara will explain below, in the days of Nechemyah ben Chachalyah (i.e. the beginning of the Second Commonwealth era) the Rabbis observed a laxity in Sabbath observance. To enhance the sanctity of the day, they decreed that most utensils not be moved on the Sabbath. [By prohibiting even the movement of utensils, the Rabbis ensured that people would not unwittingly use the utensils to perform prohibited melachah (see below, 124b, and Rambam and Raavad, Hil. Shabbos 24:12-13).] The initial decree was so wide-ranging that it forbade the movement of all utensils except those listed here. These were excluded from the prohibition due to the frequency with which they are needed (Rashi).

The prohibition never applied to eating implements such as cups, bowls, plates, etc., for these are in constant use and are rarely used for prohibited *melachah*. Among other implements, only the three frequently used ones listed here were excluded from the initial decree (*Ritva MHK* ed.; see also <u>Tosafos מקצוע</u>, Chasam Sofer, Sfas Emes and Mishnah Berurah 308:23; cf. Shulchan Aruch HaGraz 308:16-17).

שבת קנז.

פירושא קשה לר"י דאפי' אין בסדק פותח טפח כיון שהמת נגדו לא חשבינן לה כמאהיל על המת כיון שאין הדרך מאהיל^{ג (ה)} כדמוכת במסכת הלות (פ"י מ"ה) ומיימי לה בסוף ארלות (פ"י מ"ה) ומיימי לה בסוף פרק קמא דסוכה (דף ית. ושם) אין שבבית כנגד ארובה שהור המת בבית כנגד ארובה מה שבבית טהור המת שהמת היה נגד הסדק מה היה להם מקשור המקידה^ד ועוד פירש שלפני מות המת פקקו המאור בעפיח ולא מות המת פקקו המאור בעפיח ולא מהיו מת לא לותו מת לא

עצמות וקליפין וב"ה אומרים מסלק את המבלה כולה ומנערה וא"ר נחמן אנו אין לנו אלא ב"ש כרבי יהודה וב"ה כר"ש פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר בכל השבת כולה הלכה כר"ש לבר ממוקצה מחמת מיאום ומאי ניהו ינר ישן וחד אמר במוקצה מחמת מיאום נמי הלכה כר"ש לבר ממוקצה מחמת איסור ומאי ניהו נר שהדליקו בה באותה שבת אבל ימוקצה מחמת חסרון כים אפילו ד"ש מודה דתנן ייכל הכלים נימלין בשבת חוץ ממסר הגדול ויתד של מחרישה: חשיב כסתמא: כל הכלים ניטלין.
ואפי' מלאכתן לאיסור ורבי שמטון
היא: חוץ מן המסר הגדול. מגירה
שהיא לאומנין לקוץ בה עלים
ומוקלה מחמת חסרון כים הוא שלא
ישתברו חרילים שהוא עשוי כסכין
מלא פגימות: ויתד של מחרישה.
החופר את הקרקע. קולטר"א בלע"ז:
המלין. לחכם: שהן ללורך השבת.
נבאלין. לחכם: שהן ללורך השבת.
כגון שנדר שלא לאכול שוהיום:
ופוקקין את המאור. כרבנן דאמרי
ולעיל דף קכה:) פוקקין פקק

17. According to this view, the halachah follows R' Shimon that an item need not be prepared for Sabbath use. However, the halachah follows R' Yehudah in accepting the category of muktzeh by dint of repugnance. And certainly, according to this view, the halachah follows R' Yehudah in accepting the category of muktzeh by dint of a prohibition as well, since this category is even more stringent than that of muktzeh by dint of repugnance (see Ramban, Rashba, Rosh; see also Tosafos to 19b ד"ה הני ברבי דוווי (cf. Tos. Yeshanim above, 46a; see also Sfas Emes).

[According to some Rishonim, the Gemara's statement that the halachah follows R' Shimon "regarding all the laws of the Sabbath" is not limited to *muktzeh* issues, but states a general rule that the halachah follows R' Shimon in all matters of Sabbath law; e.g. in regard to his well-known positions that *an unintentional act* is permitted on the Sabbath and that there is no liability for *a labor not needed for its defined purpose* (see the General Introduction to this tractate) (*Ramban; Rashba;* see also *Ritva MHK* ed.; cf. *Meiri; Rambam, Hil. Shabbos* 1:7).]

- 18. A used clay oil lamp cannot be used for its primary function of lighting, since that is prohibited on the Sabbath, and it is not commonly used for any other purpose (e.g. storing trinkets) because of its oily deposits.
- 19. According to this view the halachah follows R' Shimon's lenient view even in rejecting the category of muktzeh by dint of repugnance; the halachah follows R' Yehudah only in recognizing the category of muktzeh by dint of a prohibition.

The halachah regarding the Sabbath follows this view. Thus, like R' Yehudah, the halachah recognizes the category of *muktzeh by dint of a prohibition*, but it follows R' Shimon in not accepting the category of *muktzeh by dint of repugnance*; nor does the halachah require, as R' Yehudah does, that an item be "prepared" for use at the onset of the Sabbath (see *Rosh*, et al.).

[The Rishonim dispute whether the halachah is equally lenient on Yom Tov; see *Rosh* here and at the end of *Beitzah*; *Shulchan Aruch*, *Orach Chaim* 495:4, with *Mishnah Berurah*.]

20. At the onset of the Sabbath when the flame was burning it was forbidden to move the lamp, since the lamp served as a *base to muktzeh*, i.e. as a base to the flame (see <u>above</u>, <u>47a</u>). Accordingly, even after the flame goes out the lamp remains *muktzeh by dint of a prohibition*, i.e. by dint of the prohibition which was attached to moving the lamp at the onset of the Sabbath (see <u>Tosafos</u> here with <u>Maharshal</u>).

Besides their dispute whether or not an object must be prepared for Sabbath (and Yom Tov) use, R' Yehudah and R' Shimon dispute several other areas of Sabbath law.[16] The Gemara records an Amoraic dispute regarding the final halachah in these matters: חד אמר :Rav Acha and Ravina disputed [the halachah]: חד אמר — One said: בכל השבת כולה הלכה ברבי שמעון — Regarding all the laws of the Sabbath, the law follows R' Shimon, לבר ממוקצה מחמת שיאום – except in regard to the issue of muktzeh by dint of repugnance, where the law follows R' Yehudah.[17] ומאי ניהו — And what is an example of this? נר יַשׁן — An old (i.e. used) clay lamp. [18] במוקצה — And one said: במוקצה בחמת מיאוס נמי הלבה ברבי שמעון — Even in regard to the issue of muktzeh by dint of repugnance the law follows R' Shimon. Thus, the law always follows R' Shimon, לבר במוקצה מחמת שיסור — except in regard to the issue of muktzeh by dint of a prohibition. ומאי ניהו — And what is an example of this? נר שהדליקו בה באותה שבת — A lamp in which a flame had been lit for the Sabbath, and which was burning at the onset of the Sabbath. Even though the fire has since gone out, it is considered muktzeh by dint of a prohibition. [20] אַבַל מוּקצָה מְחֶמֶת חֶסְרוֹן בִּיס — However, in regard to something that is muktzeh for fear of monetary loss, מבילו רבי שמעון מודה — even R' Shimon concedes that it should be treated stringently, דְתְנֵן for we learned in a Mishnah: [22] בַּל הַבֶּלִים ביטלין בשבת — ALL UTENSILS MAY BE TAKEN ON THE SABBATH ביטלין בשבת — EXCEPT FOR A $ange saw^{[24]}$ ביֵתֵר שֵׁל מַחֵרֵישַׁה — and a colter, $^{[25]}$ which are not used for other purposes lest they become damaged. [26]

The Shulhan Aruch (Orah Haim 308:1) gives the example of knives that are used for professional purposes, such as a Shohet's knife, a tanner's knife, barber shears, and a Mohel's knife. As these knives are very delicate, their owners ensure not to touch them when they are not being used for their designated purpose. Halacha therefore regards these knives as Mukseh, and they may not be moved on Shabbat for any reason, even for a permissible purpose, and even to protect them from the rain, sun, etc.

Rishonim¹:

ובאמת שמצאנו בדברי רבינו המאירי (שבת קכא:) שכתב, שכל כלי שיש לו מקום קבוע, ואף פעם לא מזיזים אותו ממקומו, כמו לדוגמא סולם כבד, אסור לטלטל אותו בשבת. מפני שקבעו לו מקום, והאדם לא חושב לטלטל אותו אף פעם, ולכן הוא מוקצה ממש, ואין היתר לטלטלו. וכיוצא בזה היה מורה הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל.

אולם רש"י והתוספות (עירובין עז: ובדף עח.), כתבו בפירוש, שאפילו סולם שהוא כבד מאד, ואף פעם לא מטלטלים אותו, (והכוונה לסולם שעולים איתו לקומה העליונה בבתים שהיו להם), מותר לטלטל אותו בשבת במקום צורך, ומבואר מדבריהם, שעצם הדבר שיש מקום קבוע לחפץ מסויים, לא גורם לאותו חפץ להחשב מוקצה, אלא אם מדובר בחפץ שהוא יקר, ושהשימוש הקבוע בו הוא דבר האסור בשבת.

וכתב הגאון רבי מאיר בראנדסופר זצ"ל בשו"ת קנה בושם (ח"א סי' יח), כי באמת, אין הדעת סובלת לומר, שכלי שמלאכתו להיתר יהיה אסור לטלטלו משום מוקצה מחמת חסרון כיס. גם מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל דן בזה באריכות בספרו חזון עובדיה על הלכות שבת (ח"א עמוד רסא), והעלה למסקנה, שלא שייך איסור מוקצה מחמת חסרון כיס, אלא בדבר העשוי למלאכה האסורה בשבת. כגון סכין של שחיטה, שמכיון שאסור לשחוט בשבת, והסכין היא עדינה ונזהרים עליה, לכן אסור לטלטלה בשום אופן בשבת. וכן מצלמה, כיון שאסור לצלם בשבת, והיא עדינה ונזהרים שלא להשתמש בה לשימושים אחרים, אסור לטלטלה בשבת. וכן מכונת גילוח, שאסור להשתמש בה בשבת, והיא עדינה, גם כן אסור לטלטלה בשום אופן. וכמו שכתבו רבים מהפוסקים, ובהם הגאון רבי זלמן, בעל התניא, והגאון רבי משה פינשטיין ועוד. וכשהיה מרן זצ"ל מדבר בענין זה, היה מצטט בעל פה את לשונו של הקנה בושם שהבאנו, מפני שהסברא הזו שכתבה הקנה בושם, היתה נכונה מאד בעיני מרן זצ"ל.

We do find, however, that the Meiri (Shabbat 121b) writes that if the vessel has a designated location and it is never moved, such as a very heavy ladder, it is Muktzeh on Shabbat since one has designated a place for it and does not intend to carry it at any time. Hagaon Harav Ben-Zion Abba Shaul zt"l rules likewise.

On the other hand, Rashi and Tosafot (Eruvin 77b and 78a) write explicitly that even a very heavy ladder that is never moved (as was commonly used in those days to climb from floor to floor in their homes) may be moved on Shabbat when the need arises. One may infer from their words that the fact that any given object has a designated place does not give it Muktzeh status unless the object is expensive and the usual usage of this object entails a forbidden action on Shabbat.

Indeed, Hagaon Harav Meir Bransdorfer zt"l writes (in his Responsa Kenei Bosem, Volume 1, Chapter 18) that it is not make sense to say that an object used for a permissible action on Shabbat should be categorized as Muktzeh due to monetary loss. Furthermore, Maran zt"l discusses this matter lengthily (in his Chazon Ovadia- Shabbat, Volume 3, page 261) and concludes that this category of Muktzeh applies only to objects used for actions prohibited on Shabbat and are quite expensive, such as a slaughterer's knife, a camera, an electric shaver, and the like. Indeed, such great Poskim as Hagaon Rabbeinu Shneur Zalman of Liadi (author of the Tanya) and Hagaon Harav Moshe Feinstein zt"l concur. When Maran zt"l would discuss this matter, he would quote verbatim the words of the Kenei Bosem since he considered his rationale regarding this topic very correct.

¹ **Rishonim**- were the leading <u>rabbis</u> and <u>poskim</u> who lived approximately during the 11th to 15th centuries, in the era before the writing of the <u>Shulchan Aruch</u>

Practical examples:

ועתה נבאר אופן נוסף של מוקצה, "מוקצה מחמת חסרון כיס". והיינו כלי שמקפידים שלא להשתמש בו תשמיש אחר מזה שהוא מיועד אליו, כגון סכין של שחיטה, או סכין של מילה, שהם יקרים ועדינים, ונזהרים עליהם מאד, הרי הם מוקצים מחמת חסרון כיס. וכן מכונת גילוח, ומצלמה, מלבד מה שהם מוקצים מחמת "חסרון כיס", ולכן אסור לטלטלם בשום מוקצים מחמת "חסרון כיס", ולכן אסור לטלטלם בשום אופן בשבת.

We shall now discuss another category of Muktzeh: "Muktzeh due to monetary loss". This refers to objects which people are careful not to use besides for their designated purpose, such as a Shechita (ritual slaughtering) or Berit Milah (circumcision) knife which are expensive and delicate and people are usually very careful with them. Similarly, electric shavers and cameras, besides for being "tools used for work forbidden on Shabbat" can also be classified as objects which are "Muktzeh due to monetary loss." One is forbidden to move these kinds of objects under any circumstances.

ובכלל איסור מוקצה מחמת חסרון כיס ("חסרון כיס", הכוונה הפסד כסף), אסור לטלטל בשבת סכין של שחיטה, או סכין של ברית מילה, וכן דיסקים יקרים וכדומה, שכל אלו דברים, שאנשים נזהרים עליהם מאד שלא להוציאם מן המקום בו הם שמורים.

ומכאן נראה לכאורה, שכלי כסף מיוחדים, כמו קופסא של בשמים מכסף, או יצירות אומנות, כמו תמונות מיוחדות ויקרות שתלויות על הקיר, ונזהרים מאד שלא לעשות בהם שום שימוש אחר, כדי שלא לקלקל אותם, הרי שדינן כדין מוקצה מחמת חסרון כיס.

אולם רבותינו הפוסקים דנו בענין זה, שבאמת יש מקום לומר שמוקצה מחמת חסרון כיס, שייך דוקא בדבר שיש בו צד איסור בשימושו הרגיל. ולדוגמא, סכין של שחיטה, הרי אסור לשחוט בשבת. וכן דיסק יקר, הרי אסור להשמיע מוזיקה מדיסק בשבת. וכן כל הדוגמאות למוקצה מחמת חסרון כיס שמצאנו בגמרא ובפוסקים, הם דוקא כאשר השימוש הרגיל בכלי, הוא שימוש שאסור בשבת, ומלבד זאת, גם מקפידים מאד לשמור על הכלי, שאז שייך בזה איסור מוקצה מחמת חסרון כיס.

אבל כאשר הכלי מותר לשימוש בשבת, כמו לדוגמא, תמונה יקרה מאד, שמקפידים שלא לטלטל אותה ממקום למקום והיא קבועה על קיר הבית. וכן כל יצירת אומנות, או כלי כסף מיוחדים, אין הדבר ברור בכלל ששייך בהם דין "מוקצה מחמת חסרון כיס".

Included in this form of Muktzeh is a ritual slaughter or circumcision knife, expensive discs, and the like which people are usually quite careful with not to move from their designated place.

It seems based on this that expensive silver items, such as a silver fragrance box, or expensive pieces of artwork like paintings hanging on the wall which people are careful not to use for any other purpose so as not to ruin or break them retain the law of Muktzeh due to monetary loss.

Nevertheless, the Poskim discuss this matter and write that the classification of Muktzeh due to monetary loss applies only to objects whose regular use involves some sort of prohibition. For instance, a slaughterer's knife is used for slaughtering which is prohibited on Shabbat. A disc is used to play music which is prohibited on Shabbat. Similarly, all of the examples of this type of Muktzeh the Gemara and Poskim use for this form of Muktzeh are objects whose regular use entails some form of prohibition in addition to being extremely careful with the object.

However, if the object is permissible for use on Shabbat, such as an expensive painting, artwork, silver vessels, and the like, it is not clear at all this these items fall under the category of Muktzeh due to monetary loss.

וכמו כן בגדים המיועדים לסחורה בחנות, אסור לטלטלם בשבת, כיון שבעל החנות נזהר מאד שלא יתקלקלו הבגדים, והם מיועדים לדבר שאסור לעשותו בשבת, לסחור בהם. אבל כלים נאים של כסף, שמונחים בבית לנוי, כמו תכשיט לבית, לא שייך לאסור את טלטולם משום צד. וכן תמונה הקבועה על הקיר, שנפלה בשבת, מותר לטלטלה בשבת, כיון שאינה עשויה לדבר האסור.

ולכן להלכה: דבר שהוא יקר, ומיועד למלאכה האסורה בשבת, כגון בגדים המיועדים לסחורה, וכן מצלמה, וסכין של שחיטה, אסור לטלטלם בשבת אפילו לצורך גופם או מקומם. אבל דבר שאינו עשוי לאיסור, כגון כלים מכסף, או תמונה יקרה, מותר לטלטלם בשבת, אף על פי שזהירים עליהם מאד שלא לקלקלם.

Clothing designated to be sold as merchandise in a store is likewise Muktzeh on Shabbat since the owner is very careful that they do not get ruined and they are designated for a use that is prohibited on Shabbat. However, expensive silver vessels meant to adorn the house are permitted to be moved. Similarly, a picture or painting hanging on the wall that falls off on Shabbat may be moved since it is not used for a prohibited purpose.

Summary: An expensive object designated for a use that is prohibited on Shabbat, such as clothing meant for sale, a camera, a ritual slaughterer's knife, and the like may not be moved on Shabbat even for its own innate use or the use of its space. However, expensive objects not used for prohibited purposes, such as silver vessels, portraits, and the like may be moved on Shabbat although one is very careful that they do not get ruined.

Electrical devices:

ולאור האמור, כתב בספר שמירת שבת כהלכתה, שכל מכשירי החשמל שרגילים להקפיד עליהם שלא יתקלקלו, דינם כדין מוקצה מחמת חסרון כיס. כגון: טייפ, קסטות, תקליטים, מצלמה, בולי דואר, כרטיסיה של אוטובוס, ניירות ערך ומחשב.

אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל כתב, שיש מן הדברים הללו שאינן מוקצים מחמת חסרון כיס, כגון טייפ, שאף על פי שלא רגילים להזיזו ממקום למקום, מכל מקום אם יש צורך בדבר, יש להקל לטלטלו, לצורך גופו או מקומו, כדין כל כלי שמלאכתו לאיסור. ולכן אם היה הטייפ מונח במקום שרוצים לשבת בו, או להניח על גביו מאכלים וכדומה, מותר לטלטלו ולפנותו משם למקום אחר.

ולסיכום: מוקצה מחמת חסרון כיס, הוא כל דבר שמקפידים עליו שלא להשתמש בו שימוש אחר מפני שהוא יקר. כגון, סכין של מילה, מצלמה, וכיוצא בזה.

Based on this, the Sefer Shemirat Shabbat Ke'Hilchata writes that any electronic devices which people are usually careful to protect from becoming ruined have the status of "Muktzeh due to monetary loss." This includes: Tape recorders, cassette tapes, records, cameras, postage stamps, metro cards, foreign currency and computer paper.

Nevertheless, Maran zt"l writes that not all of the aforementioned items are considered "Muktzeh due to monetary loss", such as a tape, for although it is not usually moved around from place to place, nevertheless, wherever necessary it may be moved for its own use or use of its place, similar to other "tools used for work forbidden on Shabbat." Therefore, if there is a tape lying in a place where one would like to sit or serve food, the tape may be relocated to a different place.

Summary: "Muktzeh due to monetary loss" refers to any object which one is careful not to use for any other purpose other than its intended use because of its innate value, such as a camera, a Berit Milah knife, and the like. In the following Halacha we will, G-d willing, discuss this matter further.

Important documents:

Examples of this category included important documents, such as passports, driver's licenses or a birth certificate. These items are prohibited from use on Shabbat, as they may not be read, and at the same time, they are too important to use for any other permitted purpose. A credit card and bills or receipts that one saves are also Mukse Mahamat Hesron Kis. They are different from a regular sheet of paper, which although is designated a Keli She'm'lachto L'isur, because it is designated for writing, but it may be used for a permitted function or for its place. The Sefer Tiltul Shabbat also includes in this category items which were purchased and one intends to return them. Since they are being designated for return, on will not use it for any purpose, including permitted functions, so as not to lose the opportunity to return it intact. This would be like merchandise which is also Mukse.

SUMMARY

Important documents and items designated for return to a store are Mukse and may not be handled for any purpose.

Samples/ wallet:

מניד משנה

זמנים הלכות שבת פכ"ה

כסף משנה

20

ת ומטלטל אדם מחט של יד וכרי. נמשנה מחט של יד ניפול בה אם הקוץ וכנחרה (פנג.) אסיק רכה דדוקה נקובה הכל גישל חדודה מו שוקנה מינה כלי, ומוקים כרייתה דחנים שמפיי מחם שמינה נקובה ממיים המרדכי בפרק כירה, והפעם משום דכלי שמלחכתו לחיפור לח מפלכלין בשכת בנולמי זמנין דממליך עלייםו ומשיי ליה מגח וזה מבוחר:

פכ"ה י כל כלי שהוקצה מחמת האיסור אסור לטלטלו כגון גר שהדליקו בו בשבת וכו׳. משמע מדכרי רכינו דכלים המוקלים מחתת סיסור ססור לשלפלב אפיי אם הוצרך להם לגופן ולמקומן, ולאפוקי

מקורות וציונים הייה. ומטלטל ארם מחט

ט כל כלי שמקפית וכרי. מבנה (מנג:) רי יוסי לומר כל הכלים מיכלין בככת תוד מו המכר ויהד פל תחריפה. ומפורפ כנחרם פרק פי בסתפיך 1015 ((0)) מחמת חסרון כים ואסור. ושרשי הכלים לכינו הם בפרק כל הכלים 772/75 (קב:) בהשכחת הכל חון מקורנם כל בשמים שתוח מחלוקת לשונות שם (כבו.) ושפק רבינו כהלכות. ושירוש מסר גדול מגרה גדולה העשויה לקלן פורום גדולות, וחלין כל חרפים רולוירים כלטו כך שירשיי זייל:

נר שהוליפו כו שבק השתשות הים עליה וכן כל ביוצא בזה : ומטלטל אדם מסור לפלפלו כלל מפי לטרך גופו מחט של יד השלימה ליטול בה את הקוץ. אבל אם ניטל הקצה הנקוב שלה או הקצה החד שלה (קמב:) כמנית לבן ע"ם החכים ומעום אין מטלטלין |כן אותה. ואם היתה גולם ועדיין לא ניקבה מותר לטלטלה: ט כל כלי שמקפיד עליו שמא יפחתו דמיו כגון כלים המוקצים לסחורה וכלים היקרים ביותר שמקפיד

פס קנכ: קו. סנהדרין פד: ירופלתי פכת פייד היר, פו"ע פיי פית פיים איתקנאי לכין השתשות שהרי היה מותר לפלפלו לפרך נופו ולפרך מקומו סבל נישל וכו' שנח קנו. נכ: חים. כל כלי שמקפיד שם קנו: קנו. כלכ ל. שו'ע שם טיל. המוקצים ותקותו דבשורו דולק פשיפה דהפור לפלפלו בכל נחנה כדהתר" כפי מפל לפחורה מהל רשם הפ: נגי נסרים ונ. נג' ניונ למר ועיק יש: ולקמן סכ"ו סייד כמ"ת ועין ג'יי. של הכר דבמניח נעשה כסים לדבר האיפור הילכך איתהלאי כה"ג לכוליה וקורנס של בשמים 30 מנו. כני" נרם נפחים יומה (ענייי רעים):

י כל כלי שהוקצה מחמת איסור וכו'. פרק מי שהחפיד (פמ) בנמרם

עליהן שמא יפסדו אסור לטלטלן בשבת וזה הוא הנקרא מוקצה מחמת חסרון כים. כגון המסר הגדול ויתד של מחרישה וסכין של טבחים וחרב של אושכפים וחצין החרשים וקורנס של בשמים וכיוצא בהן : י כל כלי שהוקצה מחמת הקפה ע"ו. וכיוצא בוון בינו לווכלל דקורי יתלף פולית): (מס"מ):

הַלְבוֹת שַבַּת סִימֵן שי

בַּאֵר הַנּוֹלָה

פּאַ־דּל־בּ דָּבֶר שֶאָסוּר לְטַלְטָלוֹ, אָסוּר לְחֵן תַּחְתָּיוֹ כְּלִי כְּדִי שֻׁיִּפּּל לְתוֹכוֹ, מַפְּנֵי שֵאוֹמֶר הַבָּלִי בַּטלְטוּל דְּסָּרְיִנְיִּנְיְּנְיִּנְיִי נְּכָּיְ נְנְמְצָא מְבַטֵּל כְּלִי מַהֶּיבְנוֹ, (כֹא) אַבְּל מֻהָּר לְכְּפוֹת עָלָיו כְּלִי, 'וּבְלְבֵד (ה) (כב) שׁלֹא יָבֶּע בּוֹ: ימי פרישוסי. והלכד שלא ד *כמטה שַישׁ עַלְיהָ מְעוֹת, אוֹ אַסְלוּ אֵין עָלְיהָ עַתָּה (כנ) וְהִיוּ עָלְיהָ בֵּין הַשְּׁמְשׁוֹת, אָסוּר לְטַלְטְלָה, ימי פריאי. והריאי הואביד פוקים הפות דימול דיאחקצאי לבין השמשות אחקצאי לכלי יומא. הגה (כד) ואפלו לצרך גופו או לצרך מקומו (ביי). מה ונדיאים פָּנִיק Sex וְנִיה שָׁהָבִין לְכָל דְּבַר־הָמֵּר שֶׁמֶּבֶּח עָלָיו (ו) אָפוּר. אֲבָל אָם אִין עָלֶיה עַתָּה מְעוֹת וְגַם לֹא הָיָה עָלֶיהָ בֵּין הַשְּׁמְשׁוֹת, רְנִיצְה. מִין בית־יוֹפֶר סה שובה כשם כוב מַתָּר לְטַלְטָלָה אָפְלוּ יְחַדָה לְמָעוֹת *וְהַגִּיחָם עָלֶיהָ מִבְּעוֹד יוֹם, בֵיוָן שֶׁפְּלָקן קֹרֶם בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת: הגה (כה) וְיַשׁ הפניד המוסמיה היפון בפיסופים כשבת מיד אוסרין בינתר לכך והגים כהם אף צליפי שסלקן מבעוד יום (טור בשם רית), ולבן אסגר לטלטל כים של מעות ירל בוב. פריף אף־על־פּי שהוציא הַפְּעוֹת מָמַנּוּ מְבַעוֹר יוֹם, (כוֹ) אֶלָא־אִם־כֵּן עָשָה בוֹ מָצְשָה שָׁפְּתָחוֹ מִלְמַשָה וְסְלְקוֹ מִן הַיְּחוּר, יינים בחלק ב שבו דאר וכן נוהגין (הנהים פכיה), (כו) מיהו, (ו) לצרך גופו או לצרך מקומו מתר.

משנה ברורה

באור הלכה

* וְהַנִּיחָם עֶלֶיהָ מִבְּעוֹד יוֹם וְכוּ׳. בָאָפָת הָה יָכוֹל לְהַשְּׁמִיצֵנוּ יוֹחַר סְצִיךְ ג, הָכָא אַבִּיצָה קָאָי וּכְרֵי שֶׁלֹא יְנַעְנַע אוֹתָה. אָבֶל דְּכָר שְׁאֵינוֹ רבותא. דאַפּלו הניתם עליה בְּשַּבֶּת וְאַחַר־בָּךְ סְלְּקָם סְמָנָה. פּיוַן שָׁלֹא הִינ מְתְנַדְגר עַל־יְדֵי הַנְּנִיצָה, שָׁדֵי וְבְּאַר הַגּוֹלֶה וְהַבְּרִ״א, וְהַבְּיא וְהָבִיא רָאָיָה לְזָה. וְכַּן אָלֶיהָ בִּין־הַשְּּמְשׁוֹח, אַךְ שְּׁמְיָחָרָת הָיָחָה לַמְּשׁוֹת, בַּס־בּן שְׁרֵי, אֶלָא דְּנָקָט לְשׁוֹן בְּחָב בְּדֶרֶדְ־הַמִיִּים, וּדְלֹא בְּסְבֵּן־אַבְרָהָם וְטִ"ִי]: ז (כג) וְהִיוּ עָלֶיהָ בֵּין וָה לְאַפּוּקִי מָדְצַת וַבְּנֵנוּ תָּם הָאוֹסְר. דְּהוֹא מִיְרֵי בְּשֶׁהְנִים צֶּלְיהָ מְבְּעוֹד יוֹם הַ**שְּׁמְשׁוֹת. וּ**מִיְרֵי (יו) שֶׁהְנִּיח, דְאִי בְּשֶׁבֶח, הַלֹּא אַךְ בְּעוֹדְן הַמְּעוֹת עֶּלְיהָ וְאַחִר-בָּוֹך מִּלְּק מִמְּנָה. דְאָמִלוֹ בָּאָפִוֹ זָה אָסוּר הוֹאִיל וְהַנִסְה מְיָחָדָת לְנָה. מָחָר לְנָעֲדְן, וְכְלִ-שֶׁבֶן שֶׁלֹא נַעֲשִׂית הַמִּּשָׁה בָּסִים לְכָל הַשְּׁבְּת, וּכְּדְלְעֵיל בְּסִימֶן ש״ט סָעִיף ד: (כד) וַאֲפָלוּ לְצֹרֶךְ גּוּפוֹ. דְּדִין הַבָּסִים (יח) כְאוֹתוֹ

ולהכי נפט המחבר גם־כן הף לשנא:

הַפָּקצָה שָצֶלִיו, וְבִיוָן דְּמֶעוֹת הָרִי מַקְצָה מָחֲמַת גופו דְאָסוֹר אֲפָלוּ לְצֹרֶךְ גופו וּמְקוֹמוֹ, גַם דִין הַמִּשָה כֶּךְ הוֹא: (כה) וְיֵשׁ אוֹסְרִין בְּיַחַד לְּבָךָּ. טַצְמוֹ, דְהוֹא גָרִיעַ מִשְׁאָר כְּלִי שָׁמָּלָאַרָתּוּ לָאָסוּר. בֵּיוָן שֶׁיָחָדָה בְּהָרָיָא לְזָה, מִפְּחָבָא מְיַחַד לָה מְקוֹם וּמַקְפָּיד שֶׁלֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּה פַשְׁמִישׁ אַחַר וּוּלַת זָה וַמִּבֶּל מָקוֹם אָם לֹא הַנִּיח בָּה צֵדִין מָעוֹת כָּלֶל רַק בְּיִחוּר בְּעַלְמָא, אֵין שַׁם סַקְצָה עָלָה. דְהַוֹּמְנָה לָאוּ מְלְחָא הִיאן. ועל־בּן דִינָה בְּסַקְצָה מַחֲמַת חָסְרוֹן בִים, בֵּן בַּתְבוּ הַפּוֹסְקִים. וְכָתַב הַשְּּגְן־אַרְרָהָם: וּלְפִי זָה אַפְּלּוּ לְצֹרְךְ גּוּפוֹ וּמַקוֹמוֹ אָסוּר, וְנְשָׁאֵר בְּתְמָה עַל הָרָמֶ״א שֶּבֶּחָב לְשִׁיטָה זוֹ דְּלְצֹרֶךְ גוּפוֹ אוֹ מְקוֹמוֹ מָתָּר, דְלֵיתָא, וְהַבִּיא רְאָיוֹת לְזָה. וְכֵן בְּפְרִישָׁה וּבָאוּר הַגְּרָ״א מַסְבִּימִים לְּדְבָרֵיו. וְעֵיֵן מָה שֶּבֶּחַבְנוּ לְקַפֵּה: (כוֹ) אֶלֶא־אִס־כָּן עָשָה וְכוּ׳. דְּמַעְשָה זוֹ מְבַשֶּׁל הַמְחֲשֶׁבָה דְיַחוּר וְהַפַּצְשָׁה שֶׁנְשָּׁה בָּה מֵעְקַרָא שְׁהַנִּיחַ בָּה מָעוֹת [הגר״א]: (כז) מְיהוּ, לְעֹרֶךְ גוּפוֹ. עֵיוַ בְּסְעִיף־קָטָן כה מָה שֶּבָּחַבְנוּ בְּשֵׁם הַמָּגַן־אַבְרָהָם וּשְׁאָרֵי אַחָרוֹנִים שֶׁתַּמְהוּ עַל זָה וּסְכִירָא לְהוּ דְּלְשִׁיטָה זוֹ אָסוּר בָּכֶל גּוְנֵי, ומְכֶּל מְקוֹם לְרִינָא מִסְכֵּים בְּסִסְר אֶלְיָה רַבָּה, דְאַךְ שֶׁהַכִּיס מְיַחֶד לְמְעוֹת, כֹּל שָׁאִין דְּרְבּוֹ לְהַבְּיִה לְהַנִּיה בּוֹ דְּבָרִים אֲחָרִים אֵינְבּוּ בַּבְלֵל מָקְצָה מִחָמֹת חָסְרוֹן כִּיס, רַק כִּסְחָם כְּלִי שֶׁמְלֵאְרְעוֹ לְאָפוּר וְשֶׁרֵי לְצֵרֶךְ גוּפוֹ אוֹ מְקוֹמוֹ, וְכֵן הָסְכִּים (יִע) בָּסַפֶּר בִּית־מָאִיר, עֵיוִ שׁם:

שער הַצִּירון

(יו) כֶּל הַפּוֹסְקִים: (ימ) לְבוּשִּׁ־שְּׂרָד: (יט) וַצָּיֵן שֶׁם שֶׁהוּא הָקֵל עוֹד בִּיוֹחֶר מַזֶּה, שֶׁבֶּחֶב שֶׁם דְּמַחֲטָת חָסְרוֹן כִיס נָקְרָא כֹּל שְׁדָרְןְּי לְהַקְּפִּיד וּלְיַחַד לוֹ טָקוֹם בָּסְבֵּי זְיֵרִי וּמְוֹוֹרְי (שבת קכ"ג), וְכִיס הַמְיַחָד לְמָעוֹת הַלֹא אֵין דֶּרָךְ לְהַקְפִּיד לְיַחָד לו מָקוֹם, וְעַל־כָּן הַנִי דִינוֹ וַקְ בְּשְׁאֶר כְּלִי שְׁמְּלְאַבְתּוֹ לְאָסוּר, עֵיוַ שְׁם:

An empty wallet that has never been used to contain money is not considered Muktzeh; if a wallet has been used for money, one may not move it on Shabbat even if it is presently empty.